Endavant i sense por

Opinió | 30-09-2012 | 18:21

La Catalunya independent, no només té ?enemics? a l?exterior, sinó que també n?hi ha i molts a l?interior del seu territori i de la seva administració; això farà que la independència sigui una tasca doblement feixuga i que el seny també ha de ser doblement conscient de les dificultats, però alhora intel·ligent i constant, perquè encara no s?ha perdut tot, i hi ha molta tela per tallar.

Per un sector, i molt important, tenim els impulsors de la por; per l?altre tenim els que varen col·laborar a arruïnar Catalunya (PSC), que donen suport incondicional al govern central (PSOE); no són els únics detractors, perquè seria injust no fer esment del PP, màxim depredador de les aspiracions catalanes.

El sector de la por es manifesta argumentant que l?empresariat haurà de cercar nous emplaçaments i nous mercats, igual que una part del comerç; els que som realistes i optimistes, podríem fer bona la dita ?que d?allà on uns treuen els peus, altres els hi posen?, amb el convenciment que res de tot aquest prejudici succeirà, advertint al Sr. Joan Rosell , que la seva fita ha de ser no xuclar dels empresaris, sinó ajudar-los, fins i tot als catalans .

Els màxims portaveus del PSC, que ara volen refer allò que varen contribuir a esclafar, crec que no estan en posició de donar consells, ni de voler estendre la mà als que des de fa molt de temps no comparteixen la trajectòria ni el camí; Catalunya no pot acceptar compartir sobirania amb el PSOE del Sr. Bustos, Navarro i Ros, per més que diguin i defensin el seu PSC, al Parlament de Catalunya.

El meu model d?independència de Catalunya aspira a l?administració dels seus drets i dels seus recursos, tant econòmics com socials; no implica el rebuig de la resta de l?Estat espanyol; aspira a poder dialogar amb tothom de la resta d?Espanya i del món; aspira a aconseguir que aquesta resta del món vulgui caminar entre els catalans i gaudir de tot allò que Catalunya pot oferir a tothom; aspira a ser lliure de pressions sectàries i radicals; aspira a aconseguir que igual que hi pot conviure un romanès, un marroquí , un cubà o un brasiler, també hi pugui conviure un andalús, un madrileny o un gallec, mentre es respecti Catalunya en tota la seva exigència que emanarà de l?Estatut; no crec justificat que l?empresariat tingui reticències sobre la independència de Catalunya, perquè els mercats flueixen allà on les garanties de qualitat i de solvència es consoliden, com ha sigut sempre en el cas de Catalunya. Algú es pregunta què farà ?La Caixa? i el

sector bancari català; jo estic convençut que procurarà que ningú es vingui a establir a Catalunya per compartir la gallina dels ous d?or; a altres els preocupa el sector turístic, i jo dic que el sol i la riquesa de la nostra costa ningú el podrà canviar, i estic convençut que els empresaris catalans són prou intel·ligents per mantenir l?atractiu, sense haver d?emprar mètodes de desprestigi.